

ਵੀ.ਐਮ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਸਾਰੋ ਜੇ.ਜੇ

ਗੁਰਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਾਹਸੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਸੀ- ਜਵਾਬਦੇਹ

FAO ਨੰ. 2003 ਦੇ 112-ਐੱਮ

19 ਨਵੰਬਰ, 2004

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 - ਐਸ. 13-ਬੀ— ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ- ਦੋਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਡੀਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ- ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ - ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ - S. 13-B(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਗਭਗ 24 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ—ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। S. 13-B ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ—ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ) 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਸਿੱਖਿਅਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਭਾਵ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ 24 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਫਰਮਾਨ, ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ,

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੮)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਵੀ.ਐਮ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਗੁਰਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਾਹਸੀ (ਪਤਨੀ) ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਸੀ (ਪਤੀ) ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ। 1 ਅਕਤੂਬਰ 2002 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਰੀਕ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ - 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਗੁਰਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਾਹਸੀ (ਪਤਨੀ) ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(3) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਦੇ ਵਿਡੀਓ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਰੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (1)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਖੇਤਰਪਾਲ ਬਨਾਮ

ਸਤੀਸ਼ ਲਾਈ (2) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਦਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ (3)।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“13B—ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ।—(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਹ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 (1976 ਦਾ 68) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 1904
- (2) 1986 (2) PLR 608
- (3) ਏਆਈਆਰ 2003 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 179

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਦਾਲਤ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚ ਹਨ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਲਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਦੇ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੱਖ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ। ਵਿੱਟ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ.

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ

(ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ) 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ, 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ 24 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(9) ਏਆਈਆਰ 1992 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, 1904 (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ ਸਨ

ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ (1) ਅਰਥਾਤ (i) ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, (ii) ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ (iii) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੋਸ਼ਨ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ "ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ" ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੀ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੋਬਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਦਾ ਮਨ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੇ ਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਸੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ

ਤਲਾਕ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਲਾਕ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(10) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕੇ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 6 ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਤਰੀਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ।, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ble ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰ)।

(11) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 1986 (2) PLR 608 (ਸੁਪੈਰ) ਵਿੱਚ, ਪਤੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ 26 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 29 ਮਈ, 1984 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਪੀਲ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 26 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 29 ਮਈ, 1984 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਲਗਭਗ 4 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) AIRIN2 (AIR 2003,ibPunjabI andirHaryana, s 179ij) (ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ. ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰਕੇ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਖੇਤਰਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਤੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1996 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਲਗਭਗ 6 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਹੀ ਅਤੇ 13 ਨਵੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਹੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ 24 ਵੇਂ ਦਿਨ ਭਾਵ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਸੁਰੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵੀ ਦਾ (ਸੁਪੈਰਾ) ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ।

(14) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਹਿਲੀ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੋਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ. ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13B ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ